

Målnummer:	492-93	Avdelning:	3
Avgörandedatum:	1994-03-11		
Rubrik:	Skattetillägg vid eftertaxering för år 1985. Vid redovisning i självdeklaration av försäljningen av en ärvd fastighet har inte beaktats att fastigheten utgjorde ersättningsfastighet och att omkostnadsbeloppet därför bort minskas med det arvlåtaren i samband med förvärvet beviljade uppskovsbeloppet. Okunnighet om uppskavsreglerna har ej i sig ansetts utgöra grund för eftergift men felaktigheten i deklARATIONEN har med hänsyn till omständigheterna ansetts ursäktlig och skattetillägget eftergetts.		
Lagrum:	116 h § taxeringslagen (1956:623)		
Rättsfall:	RÅ 1982 1:24		

REFERAT

Länsskattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län yrkade hos länsrätten att B.A.-U. skulle eftertaxeras för inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet med 28 163 kr vid taxering till statlig inkomstskatt i Göteborgs kommun och till kommunal inkomstskatt i Lysekils kommun. Vidare yrkade myndigheten att B.A.-U. skulle påföras skattetillägg med 20 procent av inkomstskatten på yrkad eftertaxering. Myndigheten anförde följande. B.A.-U. hade avyttrat fastigheten stg 796 i Lysekil den 18 maj 1984. Enligt redovisning i självdeklarationen hade någon

realisationsvinst inte uppkommit. Av anteckning i

uppskovsliggaren hade emellertid framkommit att fastigheten stg 796 utgjorde ersättningsfastighet vid avyttring den 20 augusti 1980 av fastigheten 6 kv. Akterroddaren 41 i Göteborg. Vid avyttringen uppkom en realisationsvinst på 46 288 kr. Den skattskyldige, S.C. medgavs uppskov med beskattning av realisationsvinsten med stöd av att han hade förvärvat ersättningsfastighet, stg 796. - B.A.-U. hade förvärvat stg 796 genom arv efter S.C. Vid

avyttring av ersättningsfastigheten hade hon inte beaktat att fastigheten utgjorde ersättningsfastighet vid tidigare avyttring. Hon hade inte återfört uppskovsbeloppet vid realisationsvinstberäkningen i 1985 års självdeklaration. B.A.-U. hade själv angivit på T2A-blanketten i

självdeklarationen att förvärvspriset utgjordes av

köpeskillingen vid förvärvet. Det fick därmed antagas att B.A.-U. förvärvade fastigheten genom arv och att hon hade erlagt 275 000 kr vid utlösning i samband med

arvskifte.

B.A.-U. medgav yrkandet om eftertaxering men bestred yrkandet om skattetillägg. Hon anförde därvid att hon hade bristande erfarenhet av att deklarerera fastighetsförsäljning och att hon inte hade haft insyn i sin fars ekonomiska förhållande. B.A.-U. yrkade kvittningsvis att reglerna om ackumulerad inkomst skulle tillämpas beträffande

realisationsvinsten 28 163 kr.

Länsrätten i Göteborgs och Bohus län (1990-05-04,

ordförande G.) yttrade: Genom att inte redovisa att fastigheten utgjort ersättningsfastighet och belastats av ett uppskovsbelopp från tidigare avyttring av fastighet har B.A.-U. lämnat oriktig uppgift. Därigenom finns förutsättningar för eftertaxering och skattetillägg. - Skattetillägg får helt efterges om felaktigheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig. Vad B.A.-U. anført om sin bristande erfarenhet kan inte anses utgöra grund för eftergift eftersom det inte rör sig om någon svår

skatterättslig fråga. Ej heller den omständigheten att hon inte haft insyn i sin fars förhållande utgör bristande kännedom om skattereglerna som är specifika för

förvärvskällan. Skäl att inte påföra skattetillägg

föreligger således inte. - Länsrätten eftertaxerar

B.A.-U. för taxeringsåret 1985 för inkomst av

tillfällig förvärvsverksamhet med en till statlig taxerad och beskattningsbar inkomstskatt i Göteborgs kommun av 28 200 kr och med en till kommunal inkomstskatt taxerad och beskattningsbar inkomst i Lysekils kommun av 28 200 kr. - Länsrätten påför B.A.-U. skattetillägg med 20 procent av inkomstskatten på påförda taxeringar. - Länsrätten

finner att förutsättningar för särskild skatteberäkning föreligger och sätter ned den statliga inkomstskatten till 19 468 kr.

B.A.-U. yrkade i besvär hos kammarrätten att

länsrättens beslut att påföra henne skattetillägg skulle undanröjas. Hon anförde bl.a. följande. Den i målet

aktuella fastigheten förvärvade hon genom arv efter sin far, S.C. Hennes föräldrar hade då varit skilda i 20 år och hon hade under denna tid ytterst sällan träffat sin far. Ingen, inte ens hans ekonomiska rådgivare, en bankman i Lysekil, kände till att fastigheten var belastad med ett uppskovsbelopp. Hon deklarerade inte heller själv utan detta gjorde samme bankman. Hennes far hade alltid varit emot att ta lån och att vara skuldsatt. Det föll henne därför aldrig in att huset skulle vara belastat med ett uppskovsbelopp och hon var inte heller insatt i dessa skatterättsliga frågor. Hon var ensam dödsbodelägare och det var första gången som hon deklarerade en fastighet i vuxen ålder. När hon träffade sin far, strax före hans bortgång, valde hon att inte tala med honom om ekonomi och affärer. Hon ansåg att det på hans dödsbädd fanns mer

relevanta samtalsämnen. Den uppkomna felaktigheten berodde på okunskap och brist på insikt i faderns affärer.

Kammarrätten i Göteborg (1992-11-17, K. och, Ahlquist), som höll muntlig förhandling i målet, yttrade: Lika med

länsrätten finner kammarrätten att grund föreligger att påföra B.A.-U. skattetillägg jämlikt 116 a §

taxeringslagen (1956:623). Vad B.A.-U. anført och övriga omständigheter i målet utgör enligt kammarrätten inte tillräckliga skäl för eftergift av skattetillägget. - Kammarrätten avslår överklagandet.

Kammarrättsassessorn Nilsson, referent, var skiljaktig och yttrade: Såsom länsrätten funnit har B.A.-U. lämnat sådan oriktig uppgift som utgör grund för

skattetillägg. - Enligt B.A.-U:s egen uppgift var att det första gången som hon

tillämpade reglerna om inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet. Den felaktiga uppgiften i självdeklarationen får i beaktande härav samt omständigheterna i övrigt i målet tillskrivas bristande erfarenhet och därför anses som ursäktlig. Vid sådant förhållande anser jag att

skattetillägget skall efterges och B.A.-U:s överklagande bifallas.

I besvär hos Regeringsrätten vidhöll B.A.-U. sitt yrkande.

Prövningstillstånd meddelades.

Riksskatteverket tillstyrkte eftergift.

Regeringsrätten (1994-03-11, Björne, Tottie, Dahlman, Werner, Swartling) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Lika med underdomstolarna finner Regeringsrätten att grund föreligger för att påföra B.A.-U.

skattetillägg enligt 116 a § taxeringslagen.

Den av B.A.-U. fullföljda talan aktualiserar

emellertid frågan om skattetillägget bör efterges därför att, i enlighet med vad som sägs i 116 h § taxeringslagen, felaktigheten i hennes självdeklaration skulle kunna antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig.

Vid denna prövning måste utgångspunkt tas i det

förhållandet att den skattskyldige har att sörja för ett säkert underlag för sina i en självdeklaration lämnade uppgifter. Den som skall redovisa försäljningen av en fastighet, som ärvts eller förvärvats genom något annat med köp eller byte inte jämförligt fång, måste sålunda

efterforska alla för redovisningen viktiga omständigheter som härrör från den föregående ägarens innehavstid. Rör det sig om en bostadsfastighet kommer den omständigheten särskilt i betraktande att den föregående ägaren i samband med sitt förvärv kan ha åtnjutit uppskov med beskattningen av en tidigare uppkommen realisationsvinst. Huruvida den av den skattskyldige avyttrade fastigheten utgör en

ersättningsfastighet enligt uppskavsreglerna kan bl.a. kontrolleras mot uppgifterna i den hos länsstyrelsen förda s.k. uppskovsliggaren. Den skattskyldige har således möjligheter att undersöka förhållandet. Okunnighet härom eller överhuvudtaget om uppskavsreglerna kan aldrig i sig utgöra grund för eftergift.

Emellertid bör också beaktas omständigheterna i det

enskilda fallet. B.A.-U. har sålunda obestritt uppgivit följande. Hon saknade insyn i sin faders affärer och vid de tillfällen hon träffade honom efter skilsmässan från hennes mor 20 år före hans död kom aldrig ekonomiska frågor på tal. Vid genomgång av hans handlingar efter dödsfallet påträffades inte några uppgifter om att uppskov med beskattning beviljats honom. Inte ens faderns mångåriga ekonomiske rådgivare och medhjälpare vid

deklarationsarbetet - som även hjälpte B.A.-U. med hennes första deklaration efter arvet - kände till att fadern åtnjutit uppskov med beskattningen av en

realisationsvinst.

Med hänsyn till angivna förhållanden och med beaktande av hennes bristande erfarenhet och övriga omständigheter får den felaktighet som deklarationen

varit behäftad med anses ursäktlig. Grund för eftergift av skattetillägget föreligger därmed.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten ändrar

kammarrättens och länsrättens domar och undanröjer det B.A.-U. påförda skattetillägget.

Föredraget 1994-02-08, föredragande Belfrage, målnummer 492-1993

Sökord: Skattetillägg

Litteratur: Riksskatteverkets anvisningar (RSV Dt 1985:10) om skattetillägg och förseningsavgift m.m. avsnitt 4.5.2 och 4.5.4.
